

LES NOVETATS

EFEMÈRIDE LITERÀRIA

NO MENYS DE 15 EDICIONS CELEBREN EL BICENTENARI.

TRADUCCIÓ DE CORTÁZAR

Quatre editorials recuperen els *Cuentos completos* amb la traducció de Julio Cortázar: Galaxia Gutenberg (il·lustrat per Joan-Pere Viladecans), Augur, Edhasa i Páginas de Espuma. La d'aquesta última és a més una edició de Fernando Iwasaki i Jorge Volpi, comentada per 67 autors en llengua castellana.

EL QUE DURÀ EL SEMESTRE

Libros del Zorro Rojo prepara triplet il·lustrat: dibuixos de Luis Scafati per a la novel·la *Arthur Gordon Pym*, de Harry Clarke per a una selecció de contes, i d'Alberto Vázquez –que firma també la versió infantil de *Hop-Frog* (OOQ)– per a una biografia de Jordi Sierra i Fabra. Espasa última una edició dels *Cuentos* i 451 Editores un volum editat per Fernando Marias on set autors revisen textos de Poe.

IL·LUSTRATS

L'obra de Jack Mircala, que exposarà a partir del 22 de gener a Madrid, il·lustra *Siniestras amadas* (Sins Entido). Fan el mateix 13 artistes a *El gato negro y otros cuentos* (Valdemar) i Alberto Sastre, a l'edició juvenil *Las mujeres de Poe* (Puerto Norte-Sur).

EN BUTXACA

Quaderns Crema reeditarà al maig *Narracions extraordinàries* (traducció de Carles Ribà) i *Zeta Bolsillo* ha recuperat diversos contes en la col·lecció *Club del misterio*.

Ve de la pàgina anterior

«completament fora de si» i vestit amb roba que no era de la seva talla en una taverna de Baltimore. Va expirar a l'hospital després de tres dies de deliris. La hipòtesi més acceptada és que després d'embarxar-lo el van usar per votar en les eleccions amb noms diferents.

LES DONES // Les dones van ser importants en la seva obra (Berenice, Annabel Lee, Ligeia...) i en la vida. Les relacions amb elles eren per a ell una cosa espiritual i «necessita constantment l'afecte i l'atenció femenins», diu Ackroyd. Va fer la cort i es va encapritxar de moltes i es va casar amb una, la seva cosina Virginia. Ella tenia 13 anys i ell 27. Algunes, incloses les seves dues mares i la dona, van morir joves. Segons el biògraf, «la imatge de la dona morta o moribunda, jove, bella i bondadosa, es troba en tota la seva obra». Als 20 anys, Poe havia escrit aquests versos: «Jo no podia estimar si la Mort/ no barrejava el seu alè amb el de la Bellesa.»

►► Cristina Cerezales, ahir, en la presentació de *Música blanca*, el llibre sobre la seva mare, Carmen Laforet.

BIOGRAFIA ► PRESENTACIÓ

La filla de Laforet narra els secrets de la mare

Cristina Cerezales recull confessions, notes i cartes de l'autora de 'Nada'

JUAN FERNÁNDEZ MADRID

El llibre de confessions que Carmen Laforet no va escriure mai l'acaba de firmar la seva filla, la pintora i novel·lista Cristina Cerezales (Madrid, 1948). *Música blanca* (Destino) no és un llibre de memòries escrites amb veu aliena, sinó una altra cosa. Victima d'una malaltia degenerativa, l'autora de *Nada*, morta el 2004, va passar els tres últims anys de vida submergida en un silenci quasi absolut. Paradoxalment, la filla va tenir aquests mesos una comunicació inaudita amb ella. Li mostrava fotos i anotava les seves reaccions; li nar-

rava successos i escoltava la seva resposta o interpretava el seu silenci.

La narració d'aquesta experiència és el fil argumental d'un volum en què s'encreuen les observacions de la filla –escrites en una inquietant segona persona– amb els testimonis, cartes i anotacions que la guanyadora del Nadal va deixar guardats en maletes. «He mostrat el seu procés creatiu i alhora m'he pogut acomiadar d'ella. Això m'ha deixat una profunda sensació de pau», diu l'autora, que només es va decidir a escriure el llibre després de pregar-li l'agent Carmen Balcells.

LA FAMA // Per al fan de Laforet, el llibre té l'al·licient d'il·luminar força ombres de la seva biografia i el seu univers creatiu. «Es va passar la vida buscant la llibertat i l'alegria i això li va provocar desavinences que la van fer patir», recorda Cerezales. Una d'aquestes arestes va tenir a veure

amb la fama: «Guanyar el Nadal amb 22 anys li va donar una popularitat que la va dur a amagar-se i privar-se de viure el que ella en deia 'la vida salvatge'», afegeix.

Al llibre es donen detalls d'aspectes tan desconeguts com l'experiència mística que va viure a principis dels 50. «Deia que durant tres dies va poder captar l'essència de la vida», recorda la filla, que també relata al llibre «algunes coses estranyes» que li van passar a la mare al final de la vida. «Algunes les he obviat, pensant que el lector no em creuria. Mai vam saber si el seu silenci era per la malaltia o forçat. Al final només parlava per donar gràcies i oferir consol.»

El que la filla no va poder aclarir mai és per què la seva mare va renunciar a la literatura. «No sé si va sentir que no tenia res a dir, o no sabia com dir-ho. El cert és que, arribat un moment, va decidir que no volia ser escriptora», recorda. ■

25 per 25 igual a 1984

Algué que fa un quart de segle va inventar en homenatge a **George Orwell** una editorial que es diu Edicions de 1984 no podia acovardir-lo que al Gran Germà li estigué agafant per manipular la nostra por amb l'excusa de la crisi. A diferència d'altres editors, l'**outsider Josep Cots** –una d'aquestes persones a les quals els brillen els ulls d'emoció quan li parlo de la meua recent visita a Christiania, la ciutat lliure que segueix escopint-li al capitalisme des de Copenhaguen– no encara aquest 2009 amb el catàleg encongit.

Convençut que ara més que mai s'han d'alimentar les intel·ligències rebels, el manresà que va fer del *Cap de turc* de **Günter Wallraf** el seu gran best-seller ha decidit que aquest any, el del seu 25è aniversari, publicarà per celebrar-ho 25 títols a la contra, entre els quals n'hi ha alguns de tan atractius com *Els llibertins barrocs*, de **Michael Onfray**, el *Goncourt Alabama Song*, de **Gilles Leroy**, el clàssic *Xevengur*, d'**Andrei Platonov** (per primera vegada en ca-

L'editor Josep Cots practica l'entusiasme i ho fa amb esperit crític

talà, traduït per **Miquel Cabal** i prologat per **Ricardo San Vicente**) i una d'aquestes joies que floreixen en temps grisos: *Petit home... i ara què?*, de l'alemany de **Hans Fallada**.

Per si no n'hi hagués prou, el responsable d'Edicions de 1984, des del 2005 unit a l'històric Club Editor de la néta de **Joan Sales**, pretén ressuscitar el seu projecte de Butxaca 1984 sense estar-se de res. Última per a l'abril la *Barraca de fira* d'**Aleksandr Blok**, prepara per als propers mesos una bomba de poesia russa que encara requereix discreció i a més, per primera vegada en els seus 25 anys d'història, llançarà noves veus en català, algunes tan sorprenents com la d'*Oliver de Colònia*: la història d'una colònia tèxtil després de la guerra civil que ha teixit com a *opera prima* i als 62 anys!, ni més ni menys, la fins ara desconeguda **Silvia Alcántara**.

He vist **Cots** com a màxim tres o quatre vegades en la meua vida, i sé que xocaria amb ell en moltes coses, però el seu 25 x 25 és una iniciativa per felicitar-lo. De tots els lettraferits que he vist últimament, a més a més, el de 1984 és dels pocs que no ploren sense parar. Practica l'entusiasme, i ho fa amb esperit crític. Ajuda a no oblidar que totes les editorials són iguals, però algunes... més que altres. ■

La llibretera

Una segona oportunitat

ERNEST ALÓS BARCELONA

Després de l'huracà de les festes de Nadal, els llibreters fa dies que omplen caixes amb les devolucions dels llibres que no s'han venut. «Hi ha companys que diuen que és una cosa frustrant, però és un acte de justícia que el llibre que ha estat davant dels lectors i no ha interessat deixi el seu lloc a un altre», diu Xon Pagès, al capdavant de la llibreria del Poblenou Etcètera.

Els llibres indiscutibles d'aquesta campanya de Nadal han estat les dues primeres entregues de la trilogia *Millennium*, de Stieg Larsson (Destino). «És bo, aquí ens agrada la novel·la negra i crea lectors, tenia totes les virtuts perquè el recomanéssim», explica. A continuació, Katherine Neville, Henning Mankell, Murakami... I les recomanacions de la casa: *Petons de diumenge*, de **Silvia Soler** (Co-

Xon Pagès

Llibreria Etcètera Carrer de Lluï, 203. Barcelona

lumna) –«està molt ben escrit», apunta–; *La família del meu pare*, de Lolita Bosch (Empúries / Mondadori) –«ens ha agradat perquè parla de sentiments, de família i de Barcelona del segle XX»– i *La lladre de llibres*, de Markus Zusak (La Campana / Lumen). La novel·la d'un jove autor australià que combina l'elogi de la lectura, les experiències d'una nena víctima del règim nazi i la mort com a protagonista no és una novetat d'aquestes dates i fa més d'un any que és a les llibreries. «Però és un llibre genial i el seguim recomanant, perquè aquestes festes són una bona ocasió per recuperar bons títols que ens hem saltat.»

I com en qualsevol llibreria de barri gran o de ciutat mitjana, triomfa un autor local. En aquest cas, *Fora de temps* (Saragossa), de Lurdes Nieto, novel·la sobre els descendents de l'exili a Mèxic. ■